

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות בהעלותך - שלח תשפ"ג ♦ עלון מס': 115

השגחה שבועית

לאיזה מטפל הלכת?

במקום הקדמה, נביא לפניכם מכתב שהגיע אלינו בשבוע שעבר:

"לכבוד מנהלי קו השגחה פרטית.

בשבת קודש התארחתי בבית חמי שליט"א, ובליל שבת התארח גם בן דוד הגר באותה עיר.

בן הדוד סיפר שבכולל שלו לומד אברך, שמאז ומתמיד היה מתלונן ונרגן. על כל צעד ושעל היתה לו הערה, ועל כל דבר שזוהו היה לו טענות. אם ראש הכולל שינה משהו בסדר, או שהגבאי בבית הכנסת ביצע שיפור כלשהו בהתנהלות, הוא כבר היה בטוח שהם עשו לו בדווקא. כך היה גם מחוץ לכותלי הכולל, כשזועד הבית החליט לערוך ניקיון יסודי, כשחנות נפתחה, או כשהעירייה יצאה באיזה מיזם שהרעיש קצת. הוא היה טוען שלא מתחשבים בו, לא מקשיבים לו, דורכים עליו ומציקים לו, וכך עברו עליו הימים, מלאי טענות ומענות מצאת השמש עד מבואו.

הוא היה פשוט מסכן. האמין שכל העולם נגדו, והחברים בכולל של בן דודי ריחמו עליו מאד.

באחד הימים - סיפר בן הדוד - שמנו לב שנעשה אצלו שינוי. פתאום הוא משבח אנשים ומדבר תמיד דברים טובים על כולם, דבר שהיה נדיר ומשונה אצלו.

לאחר שנמשך הדבר מספר ימים, שאלתי אותו: 'מה קרה לך? איך זה שפתאום אתה רואה את הדברים בצורה שונה ממה שהיית רגיל לראות עד היום?'

חשבתי שהוא יענה שהלך למטפל או לפסיכולוג, אבל הוא ענה: 'פשוט, בדרך מהבית לכולל התחלתי לשמוע לכמה דקות את קו השגחה פרטית. ככה בכל יום אני מנצל את הזמן, ומגלה שהחיים הם כל כך שמחים ומאושרים. הקו מכניס לי את האמונה בחוש, שהכול מאבא הטוב שבשמים, והכול-הכול לטובה.'

אין לי ספק שסיפורים כאלה מתרחשים כל הזמן, אולם ודאי שכל סיפור כזה מחזק מחדש.

בברכה שתמשיכו להצליח לחזק את עם ישראל."

היהודי צודק. זה סיפור שחוזר על עצמו כל הזמן, והוא תמיד מרגש ומשמח מחדש.

האזנה יומיומית באופן קבוע היא מתכון בטוח לשינוי זה משנה חיים, לא משנה כמה זמן תקדישו. העיקר הקביעות. יום יום להזכיר לעצמנו, יש מנהיג לבירה, אבא טוב שהכול-הכול הוא עושה, ועושה לטובתי.

קחו את המתכון הזה, ותראו פלאות.

רשמו בטלפונים שלכם את המספר של קו השגחה פרטית: 02-30-11-300. עשו לכם תזכורת יומית, ותחיו חיים זורחים ומאושרים.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

תשעים שנה למלך החזנים

את יוס'ה רחובלט כאמן הזמר היהודי, ולעומתו הזמינו גם את גדול הזמרים הגויים. יוס'ה הגיע לאירוע, ותורו לשיר הגיע. הוא שר כמה מפרקי החזנות שלו, ובקול מלא רגש וערגה לקל חי, הרים את הקהל לגבהים. הנשיא התרגש מאד מהשירה המיוחדת, הלקוחה היישר מהיכל הנגינה, ובתום ההופעה ניגש ולחץ את ידו של החזן העולמי. אחריו ניגשה אשת הנשיא, וגם היא כמנהגם ניגשה ללחוץ את ידו של החזן לאות הוקרה, אולם מה רבתה מבוכתה, כאשר ידה נותרה תלויה באוויר, ויוס'ה - החזן היהודי החרדי - סירב להגיש את ידו ללחיצה.

הוא הסביר כי הוא מעריך ומוקיר מאד את נשיא ארה"ב, ובטוח כי תרומתה של אשת הנשיא לעם היא עוצמתית וכבירה, אולם הוא מנוע מללחוץ את ידה, כי זו הוראת ההלכה היהודית.

האירוע המביך מבחינת האמריקאים התרחש קבל עם ועדה, לעיני המצלמות. מיליוני איש צפו במחזה וכדי ביוזן וקצף. למחרת נכתב בעיתונים, כי החזן היהודי החרדי נמנע מללחוץ את ידה של אשת הנשיא מטעמי דת, וכעס רב נטף מהכתבה.

לאור התנהגותו נשלל ממנו סך של - עשרת אלפים דולר!!! (בערך זמננו - כרבע מיליון דולר!)

אח, איזה קידוש שם שמים! כל העולם רואה ויודע, כיצד יהודי שומר מצוות מתנהג. עובד קשה לפרנסתו, אולם אינו מוכן לעבור על ההלכה. כך נתקיים הכתוב "ורוא כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך". אין ספק כי מעשה זה, הכרוך במסירות נפש, עמד לו שעד ימינו אנו, הוא נשאר מלך החזנים, ונעימותו ממשיכות לעורר לבבות בתפילות היום יום, ובפרט בשבתות, בימים טובים ובימים הנוראים.

עם ישראל חייב לו הכרת טובה על תרומתו לעולם הניגון והחזנות, ולכן מה נאה ומה יאה להזכיר מעשה זה סמוך ליום פטירתו - כ"ה בסיוון תרצ"ג, ויהיה סיפור המעשה וההתחזקות מהקו ומהעלון לטובת נשמת נעים זמירות ישראל ר' יוסף ב"ר רפאל שלום, יהי זכרו ברוך.

(מתוך שיעור 91 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחור בחירת השפה, או בחיוג ישרי 02-30111904.)

בפרשת ראה מובטחת הברכה: "בכל מעשה ידך אשר תעשה". מסביר רבינו בחלק הראשון בפרק ד': בעלי המלאכה והסחורה והשכירות מצווים לחזור על הטרף בהם. לעניין המעשה, אין פטור מעמל, אך יחד עם הבטחון באלוקים כי הטרף בידו ורשותו, ושהוא ערב בו לאדם ומשלימו לו באיזו סיבה שירצה, ואל יחשוב כי הסיבה תועילה או תזיקהו מאומה.

כשיהודי עוסק בפרנסתו וחושב שההשתדלות היא העיקר, ורק על ידה מגיעים לתוצאות, הוא עלול לשכוח מי הוא ומה הוא. רואים את המשכורת בסוף העבודה, ועושים הכול כדי להגדיל אותה, בלי להתחשב במה שנדרש מקיום מצוות. רק מי שמתחזק בבטחון, יכול לעמוד נגד הניסיונות הצפים ועולים בדרכו, כי יודע שלא ההשתדלות מביאה את המזון, אלא היא רק כלי לשפע ברכת השם. הסיבה אינה מועילה ואינה מזיקה, ולכן הוא לא ישנה שום דבר משמירת המצוות כדי להגדיל את הונו. אמנם נראה הדבר, שההפסד הגיע בגלל שמירת ההלכה, אך האמת היא שזכות גדולה היא ליהודי, שגזר עליו להפסיד, וזה בא לו באמצעות קיום רצון השם, ולא חלילה מההיפך.

דוגמא נפלאה ומרגשת לכך, יש לנו מהתנהגותו האצילית של החזן המפורסם יוס'ה רחובלט וזכרונו לברכה. מי לא שמע את שמעו? מאה ושלושים שנה עברו, מאז שההקלטות של פרקי החזנות שלו הופצו בעולם. עולם השמע והמוזיקה התפתח מאז באופן דרסטי, שכוללים שבעבר לא יכלו להעלות על הדעת, הפכו לחלק מהחיים, ועם כל זה שמו של יוס'ה נותר בפסגה, הוא מלך החזנים, וכשחזן נותן קולו בשיר, ונראה כי הוא ממש בעל כישורו בתחום, אומרים לו, "אתה ממש יוס'ה רחובלט השלישי!"

למה לא השני? כי שני אין...

חיוו של החזן רחובלט לא היו קלים. הוא נדד ממקום למקום, כדי להחיות את עשר הנפשות שבביתו, ולזכות את הרבים בקולו הנעים והמעורר. הוא היה בעל חוב גדול, ובמשכורת שקיבל על הופעותיו, קיווה לשלם את חובותיו. שמעו של החזן היהודי הגיע עד הבית הלבן בווינגטון, ושם הוחלט לקרוא אחד האירועים הגדולים של אמריקה, להזמין

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

ביטוח או בטחון

לפני ארבע שנים, בליל יום ל"ג בעומר, הרגשתי שהשן כואבת לי מאד. ממישוס קל התגלה, שהאזור של שן הבינה התנפח. הבנתי שעליי לגשת לטיפול במהירות האפשרית. הייתי בחור צעיר בשיבה בירושלים, וחפשתי את המרפאה שמקבלת מטעם קופת החולים שאנחנו מלקוחותיה. כך הגעתי למרפאה הפתוחה בשעות הערב, חיכיתי כמה דקות וכבר התקבלתי. הרופא בדק אותי, ושמו לגלות שהגעתי בזמן, הוא איבחן דלקת בשלביה הראשונים, נתן לי מרשם לכדור אנטיביוטיקה ופטר אותי לשלום.

כשניגשתי למזכירה לשלם על הביקור, היא שאלה אם יש לי ביטוח משלים. "לא", אמרתי. אבא שלי בשיטה, שאין לשלם תשלומים קבועים לקופת החולים. כל בני משפחתי אינם רשומים באחד מהביטוחים המשלמים, וכשצריכים - משלמים על הטיפול במקום.

"אם כך", אמרה המזכירה, "כיוון שהגעת לטיפול של עזרה ראשונה, עליך לשלם 128 שקלים".

כבחור, היו לי כמה שקלים בארנק, וכל המטבעות הצטרפו יחד לסכום המבוקש. "למה אתם לא עושים ביטוח משלים?" שאלה המזכירה, "למה להגיע לכאלו מצבים, שבשביל כזה ביקור קטן צריך לשלם כל כך הרבה?"

באותם ימים עדיין לא הכרתי בפועל את מידת הבטחון. אמנם שמעתי וקראתי על זה, דיברו על זה בבית, אבל אלו שהתמודדו באמת היו הוריי. אני הרי קיבלתי מהם הכול, וכמעט שלא עמדתי למול הסוגיה פנים אל פנים. גם עתה ציטטתי את אבי שיחי ואמרתי: "אנחנו, אין לנו ביטוח, יש לנו בטחון בה".

המזכירה שמעה בתשומת לב, והחליטה לגשת לרופא ולשאלו: "אולי עושים לו 101?" "שיהיה 101", ענה הרופא.

"המחיר ירד ל-101 שקלים?" התפלאתי.

"לא", ענתה לי המזכירה. "אני כבר מסדרת לך את הדיווח באמצעות קוד 101. זהו קוד של טיפול חירום, ואתה לא צריך לשלם כלום, לא 128 ולא 101".

פשוט מאד. עכשיו נוכחתי לראות במו עיניי, איך הביטוח של אבא שלי עובד. אין ביטוח, יש בטחון בה. זה היה בליל ל"ג בעומר, כך שללא ספק עמדה לי גם זכותו של בעל ההילולא רבי שמעון בר יוחאי.

(יום חמישי פרשת במדבר תשפ"ג, לילה, סיפור 4, מס' סיפור 34850. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

בתאריך המדויק

יום שלישי פרשת במדבר. אני חוזר עכשיו מנסיעה לקברי צדיקים בפולין, ועדיין נרגש מהתזמון המיוחד שהייתי חלק ממנו. נסענו, כחמישים איש, בראשות משפיע חשוב, וביום שישי הגענו לבית הכנסת אורחים הסמוך לדינוב, שזהו מקום מנוחתו כבוד של היבני יששכר ז"ע.

התוכנית היתה שנעלה לציון הקדוש ביום שלישי, עוד לפני חצות, אולם ההתארגנות ארכה זמן רב מהמשוער. השעון הלך והתקדם בקצב מהיר, ואנו נאלצנו לוותר על הרעיון. הוחלט לדחות את העלייה לציון למוצאי שבת.

שבת מרוממת עברה עלינו, בשבח ושירה לקל אשר שבת ברא, בסעודות מתובלות בדברי תורה, בתפילה נלהבת ובלימוד פורה. סעדנו גם סעודת מלווה מלכה ראויה לשמה, ולאחר מכן, אחר חצות הלילה, פנינו לבית החיים, לציונו של הצדיק הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב ז"ע.

אחרי אמירת תהילים בציון, הוחלט להיכנס לאוהל סמוך, שם טמון רבי יהושע מדינוב ז"ע. הוא היה רב העיר דינוב עשרות שנים לפני היבני יששכר, ונודע כבעל מופת. מקובל כי הוא אף זכה לגילוי אליהו באופן תדיר, ואנו חשנו זכות להתפלל גם על קברו.

למרבה הפלא, עם התבוננות בנכתב על המצבה, אנו רואים את הכיתוב: "כבה מאור עולם. נלקח לבית עולמו ביום כ"ג באייר".

זהו התאריך המדויק שבו נכנסנו לאוהל, במוצאי שבת בהר-בחוקות! עתה הובן למפרע, מדוע גלגלה ההשגחה שלא נוכל להגיע לציון בערב שבת. הקב"ה שלח אותנו לציונו של רבי יהושע, כדי שנהיה שם ביום הארציטי.

ואכן, הדלקנו נרות, אחד מהחבורה אמר קדיש, ובוודאי היתה זו טובה גדולה לנשמת הצדיק, בנוסף להשפעות טובות לכל הנלווים. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

(יום רביעי פרשת במדבר תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור 34827. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

לפני שנתיים

הסיפור שלי פשוט, ואולי הוא פשוט כל כך, עד שגם לכם קרה משהו דומה. לא חשבתי להכניס אותו לקו, עד שנזכרתי שבדיוק לסיפורים מהסוג הזה אני מקשיב מדי פעם: כשמצב הרוח שלי ירוד, או כשאני מחפש איזה חיזוק, אני מתקשר לקו, והסיפורים הקטנים היומיומיים של יהודים שהקב"ה עזר להם, מביאים מרפא לנפשי העייפה, להתעורר ולהתחדש ברינה של תודה.

ובכן, יום שישי. אני אוכל ארוחת בוקר לשובע נפשי, ולפתע כבה האור. אני ניגש לארון החשמל, מרים את המפסק הראשי שנפל, ומגלה שיחד עימו נפל גם המפסק של מכונת הכביסה. אני מנסה לראות אם היא האשמה בתקרית, ואכן ניסיונות חוזרים ונשנים להפעלת המכונה מביאים את אותה התוצאה: החשמל נופל.

התקשרתי לטכנאי. הוא הגיע תוך כמה דקות, וקבע באופן מקצועי כי המכונה מתה מחמת מלאכה, ואם אין את נפשי לכבס באופן ביתי בלי להזדקק למכסה, כדאי לי לקנות מכונה חדשה.

כדי לקנות מכונה צריך כסף, חו היתה חידה בעיניי, מניין נשיג אותה.

עשינו את הדבר הפשוט ביותר. פנינו לאבא שבשמים ואמרנו מעומק הלב: "אנחנו צריכים מכונה לכבס את הבגדים, ואין לנו כסף לקנות מכונה. אנא אבא שלח לנו מכונה".

במוצאי שבת סיפרה אשתי לאמא שלה על התקלה הסופית. "תקנו מכונה ואנחנו נשלם", אמרה אמה, שידעה כי המצב אצלנו דחוק. "תודה אמא", אמרה אשתי, "אבל אם הקב"ה יכול לשלוח לכם כסף, למה שלא ישלח אלינו ישירות?"

חמותי החלה לברר במרץ רב אודות המכונה הטובה ביותר, בתקווה שתשמש אותנו שנים רבות. היא התעניינה אצל עקרות בית ובעלי מקצוע, וכך עלה שמו של דגם מסוים, שאותו הכי כדאי לרכוש. בסיום סבב הברורים החליטה חמותי להתקשר לעוד יהודי אחד, שעוסק בניקיון בתים, והוא בוודאי ידע להגיד ממה אנשים מרוצים.

הנשאל אישר את המסקנה, והוסיף, "בדיוק מכונה כזאת קניתי בשבילי, לדירה החדשה שאני עומד להיכנס אליה. הבעיה היא שכבר שנתיים שאני מחכה להיכנס לדירה, ולא נראה שהבנייה שלה הולכת להסתיים בקרוב. אם אתם רוצים, תוכלו לקנות ממני את המכונה באלף ש"ח, במקום באלפיים ושבע מאות".

שמחנו מאד עם ההצעה, וכך במקום

אלפי יהודים כבר יושבים ומתענגים על המגזין החדש והמושקע

השגחה פרטית לכל המשפחה הצטרפו גם אתם התקשרו עוד היום ל-

02-6246845

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס תחת השם: "מגזין השגחה פרטית"

בך בטחון סיפורים קצרים ועובדות מדוללי ישראל בנשא אמונה ובטחון

שטח פרטי סיפורים אישיים על השגחה פרטית

להתעמק מאמר עומק

בחזית האמונה סיפור אישי

השבת אבידה נגד השבת אבידה

הבן שלי, שלצורך הסיפור נקרא לו מוישי, מגיע ערב אחד הביתה, ובידו שטר של חמישים שקלים. הוא מצא אותו באחד ממבואות הבניין, ושאל אותי: "מה צריך לעשות עם זה?" אמרתי לו: "ההלכה היא 'הרי אלו שלו'. אין על זה סימן, ואתה יכול לקחת את זה. אבל לפני שאתה שם את הכסף בארנק שלך, תקשיב לסיפור..."

אברך שלמד בשיבת פורת יוסף, ניגש לראש הישיבה הגאון הרב בן ציון אבא שאול, וסיפר לו שהוא מצא שלוש מאות לירות, שהן משכורת של חודש שלם. האם הוא יכול לקחת אותן? ענה לו הרב: 'על פי ההלכה מותר לך לקחת אותן, אולם תחשוב, נראה שסכום זה נפל מכיסו של אחד הלומדים כאן. זאת המלגה שהוא מקבל בסוף החודש, ובאמצעותה הוא קונה אוכל לילדים שלו. מה דעתך לשים מודעה של השבת אבידה, אודות הכסף שמצאת?'

המוצא מיהר לכתוב מודעה, ואכן תוך זמן קצר נמצא האברך שהסכום נפל מכיסו, והוא שמח מאד שכספו חזר אליו.

ראה ראש הישיבה כן, ואמר לאברך המוצא: 'אתה לא צריך להפסיד מהעצה שנתתי לך. הן בדין המציאה היתה שלך, ונהגת לפנים משורת הדין. לכן אני נותן לך עכשיו שלוש מאות לירות...'

מוישי הקשיב בתשומת לב לסיפור, ואחר הוספתי ואמרתי: "תאר לעצמך שהשטר של חמישים השקלים היה נופל מהכיס שלך. כמה היית מצטער על זה! תחשוב שילד או ילדה כלשהם היו צריכים לשלם משהו, והשטר נפל להם בדרך. כמה זה ישמח אותם אם תחזיר להם..."

מוישי קיבל את דבריי. הוא ניסח שתי מודעות של השבת אבידה, ותלה אותן בשני מקומות בבניין. תוך כמה דקות דפקה על דלת ביתנו ילדה קטנה, וביקשה את הכסף. היא אמרה שהוריה שלחו אותה עם השטר כדי לשלם למורה פרטית, והשטר אבד לה. היתה להם עוגמת נפש גדולה מאד מהאבידה, כיוון שלהוריה אין כסף מיותר, והם כל כך שמחו לראות את המודעה ולקבל את הכסף חזרה.

הילדה לקחה את הכסף, והבן שלי התמלא סיפוק ושמחה על המצווה שקיים. לא עברו חמש דקות, והנה הטלפון מצלצל. על הקו יהודי ששואל: "יש לכם בן ששמו מוישי?"

"כן."

"מצאתי כאן באוטובוס תעודת אחריות של קניית שעון על שמו."

לקחתי ממנו פרטים, כדי שמוישי יוכל לקחת ממנו את התעודה, ושנינו השתוממו מההשגחה הנפלאה. מוישי שלנו קיבל שעון יקר במתנה, אולם לפני שבוע הוא נשבר. כשהלך לחנות כדי לתקן את השעון, לא הסכימו להיענות לפנייתו ללא תעודת אחריות. שעון חדש לא יכולתי לקנות לו, והוא כבר הצטער על אובדן התעודה והשעון גם יחד.

ענה, אחרי שהשיב אבידה לפנים משורת הדין, חזרה אליו אבידתו שלו, ששוויה גדול יותר. ראינו בחוש שהקב"ה שמח עם המעשה של מוישי.

(יום שלישי פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 34804. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

התנצלות חוזרת

התקשרתי לידיד קרוב שלי, שהוא תלמיד חכם בעל אישיות מיוחדת, אדם נוח מאד שאני נעזר בו רבות. אני מאחל לכל אחד שיהיה לו קשר עם יהודי נעלה כזה. זה היה בבוקר, בתחילת סדר א'. הראש ישיבה ביקש ממני להשיג מספר כלשהו, ואני התקשרתי לאותו ידיד פעם אחר פעם, כדי לבקש ממנו את המספר. לא שמתי לב, שהצליל העונה לי הוא צליל 'ממתנה', שמעביר מסר, כי האדם שאני מחפש עסוק עכשיו בשיחה אחרת. נדנדתי לו בלי שאבחין בכך, עד שלבסוף הוא ענה לי בקול כעוס, "מה היה כל כך דחוף, שהיה לך כל כך חשוב להפריע?"

התנצלתי, ביקשתי את המספר והוא מסר לי את מבוקשי, אולם נותרתי עם טעם מר. איך לא הבחנתי שאני מפריע? מי יודע באיזו שיחה חשובה הוא עסק! ובכלל, נראה שזו היתה הפרעה רצינית ביותר, שכן ממש לא הכרתי את טון הדיבור חסר הסבלנות שנשמע לאחייני.

למחרת אנחנו נפגשים, והוא מספר לי: "אתה זוכר מה שהיה אתמול?"

ברור שאני זוכר. כולי מלא בושה וכלימה, ואני מבקש רק להתנצל ולהתפייס.

"ובכן, תשמע. הייתי צריך להתקשר לאישיות חשובה לברר משהו. הוא לא ענה לי, ואני ניסיתי לתפוס אותו פעם אחר פעם. לא שמתי לב שיש צליל 'ממתנה', ונדנדתי לו כהוגן. כשהוא סוף סוף ענה לי, הוא שאל בכעס, 'למה דחוף לך כל כך להפריע לי?'

אתה מכיר את הסיטואציה הזאת? יצא לך להיות בצד הזה, שכועסים עליי בלי שהתכוון בכלל להכעיס?"

חייכתי.

"אז הנה, אתה רואה, כבר באותו יום שלחו לי משמים מוסר השכל על ההתנהגות שלי אליך. אני מתנצל..."

(יום ראשון פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 34558. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

לשלם סכום מלא, שילמנו קצת יותר משליש על מכונה חדשה ומצוינת. הרווחנו גם את מהירות האספקה. במקום לחכות כמה ימים עד שההזמנה מהחנות תגיע, קיבלנו את המכונה באופן מיידי. הקודמת שבתה ביום שישי, וכבר ביום שני התחילה מחליפתה לעבוד במלוא המרץ. ראינו איך ששנתיים לפני התקלה, כבר הכין לנו הקב"ה את המכונה הבאה, שתשרת אותנו אי"ה לאורך ימים.

(יום חמישי פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג, לילה, סיפור 6, מס' סיפור 34685. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

רק לו לא נשאר

במשך תקופה היה לי קשר עם יהודי יקר שביקרם, מבוגר, עובד השם, בן עלייה המתייגע בתורה. בעברו הוא שימש כשופט בערכאות, וברחמי שמים זכה לשוב בתשובה שלמה, ולעזוב את המקום היהודי כשר עושה כל מאמץ שלא להגיע אליו.

באותם זמנים היה לו תפקיד נכבד ביותר לשיטתם. הוא התפרסם בכל העיתונים כמאן דאמר נחשב למדי, אלא שבעוד חבריו רואים בו אחד משלהם, הוא כבר התחיל בשלבים של חזרה בתשובה. האמת שבתורת ישראל שבתה את ליבו. הוא קיים הלכות רבות, עדיין בלי לשנות את מראהו החיצוני, ובניתיים גם המשיך בתפקידו בבית המשפט.

ביום מן הימים הוזמן מידוענו לנהל טקס של מינוי שופטים חדשים. זהו טקס רב רושם, שבו יושבים כל הינכבדים ליד שולחן הכבוד, ונושאים נאומים שונים על השופטים החדשים.

לכבוד האירוע הוגש בקבוק של יין משובח. המנחה, הלוא הוא ידידי, הספיק לעיין בתווית שעל היין, וראה שאינו מבושל. והוא החליט: מהיין הזה אינני שותה!

זאת היתה החלטה קשה, כיוון שהשקת כוסיות היא חלק בלתי נפרד מהמעמד. הוא אינו יכול להתחמק מכך, שכן הוא יושב ליד שולחן הכבוד, ולא באיזו פינה צדדית. הוא אינו רוצה לפוצץ את האירוע, אבל גם לשתות יין נסך לא בא בחשבון. מה יעשה? הוא התפלל מעומק ליבו שהקב"ה יעזור לו, ואכן נשלח לו עזרו מקודש.

כנהוג באירועים שכאלה, התמנה מלצר מיוחד, שתפקידו לחלק את היין בכוסיות. הוא עבר מאחד לשני, והנה, בדיוק כשהגיע לאותו שופט נגמר היין! המלצר לא ידע את נפשו. הוא התנצל עמוקות על התקלה המביכה, אמר שלא תכנן כראוי את הכמות הראויה להימזג לכל כוס, והוא לא מבין איך אחרי שנות ניסיון באירועים ממלכתיים, הוא נכשל כך. אבל ידידי היקר הבין גם הבין כיצד אירעה התקלה, והודה בכל ליבו לאלוקיו. הכתר והכבוד לחי העולמים.

(יום ראשון פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 34558. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

מאחורי הקלעים
ילדים מספרים

משיגים חזקים
הכל לטובה

זה קרה לי
סיפור אמיתי מהחיים

עלילות המשגחים
סיפור קומיקס אמיתי

באמת
מדור שיתוף סיפוריים אישיים של נשים בנושא השגחה פרטית

להכניס אמונה הביתה
מאמר לאמא שרוצה יותר

צחוק בצד

לראות אמונה בעיניים
ראיון שנותן כח

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אני אבן כולל. אשתי היא המפרנסת העיקרית בבית. לאחרונה היא איבדה את מקום עבודתה, ולאחר חיפושים ארוכים היא מצאה מקום עבודה שנותן שכר נמוך, שאינו מספיק לכלכלת הבית. שאלתי: האם אחרי שעשינו הכול כדי למצוא עבודה מפרנסת, יצאנו ידי חובת ההשתדלות, או שצריך להמשיך ולחפש משהו יותר טוב?
ה'י מבית שמש
שאלה מספר 66

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה לך רב. התשובות שמקבלות מהקוראים החשובים, אך ורק כדי לזון בידך בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שלכך אחי ישראל את רב.

התחזקות בביטחון

הרב אהרון שושיצקי מבני ברק: השואל כותב "אשתי היא המפרנסת העיקרית בבית". אך כאשר האשה והסתכלות תהיה שהקב"ה הוא המפרנס העיקרי והיחיד, לא תהיינה שום שאלות. כדברים האלו ממש מביא לנו **הרב שמעון חביבי מקריית מלאכי**, שבשם המגיד מקלם בספרו תוכחת חיים (דרוש א): "דע אחי! כיוון שראשית מענתו היתה, שמקור מחייתו תצא מחנותו או ממלאכתו, ואחרי כן יכירי בשפה רפה את שם ה', נוכל לחשוך אותו שאומר בלבבו כי על ידי כוחו ועוצם ידיו הוא מתפרנס והקב"ה יעזרהו רק מאומה, איש כזה הוא מתחנך מסחרו להקב"ה, כמו שהוא מאמין בה' כן הוא מאמין בחנותו או במלאכתו, נמצא שהוא עובד עבודה זרה בשיתוף. זהו עיקר הראשון מהשלוש עשרי עיקרים: "הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", רצה לומר בכל עניינים שבעולם רק הקב"ה לבדו עושה אותם מתחילתם ועד סופם". בדומה לכך מביא לנו **הרב שלמה שמעון רוטמן מבית שמש:** מבואר בספרים הקדושים מסילת ישרים, חובות הלבבות (סוף פרק ד') ועוד, שההשתדלות חובה ואינה מועילה. כלומר שאל לנו לחשוב שהפרנסה תלויה בהשתדלות, רק צריך להשתדל, ואין לה מעצור מלהשיע ברב או במעט.

הרב חיים מאיר ויזניצר מבני ברק: במצב כזה צריכים להתחזק באמונה יתרה. וכפי גודל האמונה כן גודל השפע, כמוכא בספר קודשת לוי (פרשת בשלח בדי"ה במדרש אז ישיר משה), וכן לשונו: "ולכן אם אדם בטוח בה', שהשם יתברך יעשה לו כל צרכיו, גם למעלה ממלאין לו כל משאלותיו. אבל אם אדם דואג תמיד על פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו, אזי גם למעלה יחסר פרנסתו. ולכן אשרי איש שלא יסכח ושם בטחונו בה', כי אז ה' יצלח ומיין פרנסתו, כמו שהוא בטוח בה' שהקל-עושה כל צרכיו, כן הקל-נותן לנו כל צרכנו".

הרב אריה פרמד מנוף הגליל: השתדלות צריכים לעשות, אך כמה השתדלות? תלוי ברמת האמונה. מי שאמונתו חזקה, יצא ידי חובתו במעט, ומי שלא כך, צריך להשתדל הרבה. ואין יודעים מהי רמת האמונה? נותנים לנו **הרה"ה יהושע מרגלית ממודיעין עילית הרב אלעד שליט ממודיעין עילית** סימן לאמונה - רוגע נפשי: מי שרוגע, אינו שואל שאלות, ומי ששואל, סימן הוא שצריך להוסיף בהשתדלות.

הרב יוסף דושינסקי מחיפה, הרב נתן לוי מביתר עילית הרב יהודה ויצמן מבני ברק: השאלה היא כוללת מאד, וחסרים בה הרבה פרטים, כך שלא ניתן לתת מענה מושלם לשאלה הנשאלת "האם יצאנו ידי חובת ההשתדלות?". אך משהו כוללני אפשר לכתוב כאן. כידוע ההשתדלות איננה מפרנסת, כך שמיעוט השכר אינו המבחן אם יצא ידי חובתו או לא. בעיקרון צריך האדם לבדוק אם עבודתו מתאימה לכישרונותיו, ואם הוא מרוצה ומרוגש ספיקו בעבודתו. הכתוב אומר (דברים ה, יח): "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל". ובתרגום אונקלוס וירושלמי: הוא יהיה לך עיצא למקני נכסים -

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה לך רב. התשובות שמקבלות מהקוראים החשובים, אך ורק כדי לזון בידך בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שלכך אחי ישראל את רב.

הוא נותן לך דעת לקנות נכסים. כלומר כל אחד מקבל מאת ה' כישירונית להתפרנס. כאשר אדם מתפרנס במה שהוא מוכשר לכך, הוא מרוצה מעבודתו וגם מתגמל בשכר ראו.

ברכת שמים

הרב אהרון בייפוס מרכסים: יש ביטוי "ההשתדלות מצווה וקנסי", כלומר שאנו מצויים על ההשתדלות, אך זהו מחמת הקללה שנתקללו בה בני אדם וחיה - "כי בזיעת אפך תאכל לחם". מסופר על הרבה צדיקים, שאחרי שהשתדלו לפרנסה ולא הועיל להם, הם שמחו מאד, באומרו: מעתה אין פרנסתנו מפי הקללה, אלא מידי אבינו שבשמים. מדרגה כזאת אי אפשר לדרוש מכל אדם. אך במקרה שלנו, כאשר ההשתדלות מועילה לחצאין, זוהי כבר דרגה השווה לכל נפש, שאפשר לשמוח בזה שעל כל פנים חלק מפרנסתו תבוא על ל ידי ברכת שמים מעל, מתוך אמונה וביטחון.

תשובה מהגמרא

הרב עזרא הכהן טוויל מבית שמש מביא התייחסות מפורשת לדבר זה במסכת פסחים (נ:): "תנו רבנן: המצפה לשכר אשתו אינו רואה סימן ברכה לעולם", ומבאר הגמרא "שכר אשתו מתקולטא". רש"י שם מפרש: "נוטלת מאזניים בידה ומחלת בשוק להשכיר, ושכר מועט הוא, ומתבזה אשתו על שכר מועט". ממשיכה הגמרא: "אבל עבדה ומזונה [כאשר היא מוכרת את מעשה ידיה], אישתבויה משתבח בה קרא [הכתוב משבח אותה], דכתיב: סדין עשתה ותמכור". ומבאר בזה הבן יהודי, שכיוון שהברכה מצויה לאדם אינו אלא בעבור אשתו, ומכיוון שגורם לה ביזיון, לכן אינו רואה סימן ברכה. הנה לנו תשובה מפורשת: אם השכר הוא מועט עד לכדי ביזיון, בוודאי אין עליה לעבוד בעבודה כזאת.

הרב דוד לייפער מירושלים הרב מנחם כהן מירושלים: השואל אינו מתייחס לחלק שלו, דהיינו למחויבות המוטלת עליו לפרנס את בני ביתו. אמנם השאיפה של כל יהודי היא לשבת בבית ה' כל ימי חייו, אך יש מצב של הכרח. מה גם שיש אפשרות להמשיך בלימוד התורה, כדוגמת תפקיד של מגיד שיעור או משיב בשיבה שמקבל שכר על כך, כפי שנהגו ונהוגים הרבה מגדולי ישראל. וראוי שתשאל את רבך אודות שאלה כזאת.

שאלה לעלון 117

מעט לעת אני נוהג להתקשר למענה הקולי של הבנק, במטרה להתעדכן במצב החשבון. לפעמים זה חשוב, בשביל המעקב לגבי ספים שאני מתמין להם, או כשאני רוצה לקנות משהו, ואני רוצה לדעת אם יש לי כסף לכך. אך ברוב הפעמים אני מתקשר סתם, הנהנה לשמוע על הפעולות בחשבון, כספים שיצאו ובעיקר כספים שנכנסו. מקיים בהידור את מאמר חז"ל "ממשמש בכיסו בכל שעה ושעה"... לאחרונה התחלתי להתלבט, שמא יש בהנהגה זו פגם במידת הביטחון. אשמח לשמוע דעת הקוראים בעניין זה.

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-3011300-30 (שלושה 5-3 (לאחר בחירת השופר) [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת קורח. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

בעבר חשבתי שצריכים להיות בעל דרגה, כדי לחוש את ההשגחה הפרטית. לא ידעתי שזה דבר שכל אחד יכול לחוות, עד שהכרתי את הקו שלכם, ונפתחו לי העיניים. קיבלתי חיזוק באמונה, והתחלתי לחוש ולהרגיש שכל חיי מסובבים בהשגחה פרטית. אשריכם מזכי הרבים, חזקו ואמצי!

מצד התקבלים

אחד מקרובי המשפחה היה אמור לעבור ניתוח מציל חיים. בנוסף לכך, שניים ממשפחתי ממתינים להיושע במציאת זיווג הנכון להם. בעקבות ריבוי הצרות, החלטתי לתרום תרומה קבועה להצעת עלונים בבית כנסת גדול. העברתי פרטי אשראי לגבייה, ואת שמותיים של קרובי המשפחה המצפים לישועה. זה היה בחודש ששט. עוד באותו חודש התארסו שניהם בשעה טובה, ובמקלם גילה נהיה שיפור במצבו של החולה. הרופאים החליטו לחדות את הניתוח, ומקץ כמה חודשים בדרך נס ופלא, החולה הבריא לגמרי.

מצד הנותנים

הנצחה פרטית

שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי השגחה פרטית

לזכות **שמואל צבי בן יטל קענדל** וכל משפחתו, **יוסף דב בער בן מלכה** וכל משפחתו, **פעטיא בת מלכה** וכל משפחתה להצלתה בכל העיניים, **משה בן מלכה** לזיווג הגון במהרה והצלתה בכל העיניים.

עלונים ל-40 בתי כנסת

להצלת **מיכל מזל בת חנה ושי שלום בן רינה** לזכר של קיימא והצלה ברוחניות ובגשמיות **אברהם דוד מיכאל בן חיה יהודית** להצלה ברוחניות וגשמיות בעילום שם לרפואה שלמה **לרפואה שלמה בגוף ונפש לרחל ציון בת אודיה** בעילום שם. להצלה מהירה בעיניי הדיורות **יצחק יהודה בן חדוה פרייזל**, להצלה בלימוד התורה וירא"ש **שמואל אברהם בן ריזל פעריל** לבריאות הגוף והנפש ואריכות ימים ושנים **רייזא רחל בת יצחק יצורה** לבריאות הגוף והנפש ואריכות ימים ושנים **מנחם ביי"ת לזכות יעקב מרדכי הכהן בן גענדל חסידה** להצלה בכל ופרנסה ברווח בעילום שם ברכה והצלה בכל העיניים

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת חזונו למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות **02.6313.742**

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים
לאמי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פלז על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההצפה

בטלפון **02-5866-075**

מענה אנשי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר הודעה בלב שעות הפעולה ותזכור אליכם בסיד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למימנים 250 עלונים ומעלה
בתצוגת קבוצות חלקה **א 20 עלונים במחיר משלוח בלבד**

מייל לשליחת ספורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגלית וצרפתית

לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א כוחה של קבלה טובה

על עצמו. בכוח הקבלה נותנים לו מהשמים יותר ויותר, והוא מקבל כוחות עליונים. זהו הלימוד מפרשה זו, שכישי לאדם דבר מה שאינו יכול להתגבר עליו, ומקבל על עצמו להימנע ממנו, מכוח הקבלה גרדיא הוא מקבל כוחות עליונים, ויכול להתגבר.

אך בכדי שהקבלה תהיה אמיתית, אנו זקוקים לחשבון הנפש, לדעת מהו המצב הנוכחי ובמה צריכים להשתפר. אחרי ההתבוננות, אפשר לקבל קבלות טובות.

וגם לענייננו: כאשר אנו עוסקים בעניין "כלכלת הבית מתוך אמונה וביטחון", יש לעשות חשבון פשוט: כמה כסף אני צריך למחיה, כמה כסף נכנס לי, ומה אני עושה בכדי להביא כסף. ואחרי שכל החשבון מבורר, מאכן אפשר לקבל קבלה טובה, שמעתה והלאה אנו מוחזקים באמונה וביטחון, וחוסים בצילו של הקב"ה. יעזור ה' שלא נצטרך לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידו המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, אמן.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

אמונה וביטחון מביאות לידי שמחה, יראה, אהבה ודביקות בקב"ה. הדרך להגיע לידי "אמונה וביטחון" אמיתיות, איננה קלה. יש הרבה מהמורות והרבה קשיים, עד שזוכים להגיע לידי כך. השלב הראשון הוא הקבלה - לקבל על עצמנו, שמעתה והלאה אנו חיים באמונה וביטחון. הקבלה עצמה מעניקה כוחות מיוחדים לעמוד ביעד השאפתני.

בפרשת נשא למדנו על הנזיר, הוא איש שקיבל על עצמו שלא לשאת יין. התורה עוסקת אותו בכינויים מופלגים: "נזר אלוהי עליו", "כל ימי נזרו קדוש הוא לה'".

כאשר נתבונן בכך, זה מעורר תמיהה: עומד כאן איש שקיבל על עצמו קבלה, נודר נדר, ומיד לאחר מכן הוא כבר נושא בתואר הניילא "קדוש הוא לה'", ונאמר עליו "שנזר אלוהי עליו". וכי מה כבר הספיק לעשות, ברגעים שאחרי קבלת הנזירות עליו?

מבאר הרה"ק בעל הלב שמחה זצ"ל:

מכאן אנו למדים כוחה הגדול של קבלה שאדם מקבל

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באדיש, פעם בשבועיים בעברית, בשלושה 2 < 3 (לאחר בחירת השופר)